

Sydthy Årbog 1984

Ved redaktionen af 1. udgave af "Sydthy Årbog" har vi arbejdet ud fra følgende kriterier:

1: Bogen skal have et smukt udseende, der umiddelbart tiltaler brugeren. Til denne del af arbejdet har vi fået gode råd af en gammel bogkunstner, Leo Estvad, der også har været så venlig at stille en tegning til rådighed, så bogens "ansigt" bærer præg af samspillet mellem detaljen i naturen - i form af estvadske nåletræer - de store linjer i det thylandske landskab og den høje himmel. Tak til Leo Estvad!

Bagsiden viser én af Danmarks smukkeste gravsten fra middelalderen, Christine-stenen i Vestervig kirke, fra 1200-tallet.

2: Bogens indhold skal formidle såvel den brede fortælling som den grundigere gennemgang af et lille forskningsområde. De "gamle nyheder" skal serveres på en levende måde, så de bliver læst af læsere med vidt forskellige forudsætninger. Et æstetisk præg skulle gerne være bogens særkende, både udvendig og indvendig.

Når der skrives lokalhistorie, er der en vis risiko for, at man glemmer, der ligger en verden uden for sognet, som selv de gamle, isolerede samfund var afhængig af. Der er kort sagt en tendens til at gøre landsbyens gadekær til verdenshavet". Typisk er også, at 1800-tallets gård-(mands-) historie dominerer. Der er dog mange muligheder for at træde nye spor i

forskningen. Nye emner og samfundsgrupper kan behandles, og den traditionelle tidsramme kan sprænges. Thy er så rig på forhistoriske mindesmærker, og arkæologien har bestemt også sin berettigelse i en historisk årbog. Og hvad med den sorte og glemte middelalder? Her er vore kirker rige på f.eks. fine stenhuggerarbejder. Man må heller ikke glemme, at historien rækker helt frem mod vor egen tid. Eksempelvis kan det nævnes, at der måske er skrevet meget om andelsbevægelsen og mejeriets oprettelse, men hvordan det senere gik mejeriet, har man ikke beskæftiget sig så meget med, selv om dets nedlæggelse vel optager mennesker meget i de små samfund. Historien bliver bedst, når den rækker "fra fødsel til død". Trangen til og glæden ved at skrive lokalhistorie er stor i disse år, og vi håber, mange vil bidrage med artikler til "Sydthy Årbog2. Såvel maskin- som håndskrevne manuskripter modtages, og vi hjælper gerne med at redigere stoffet.

Hvorfor beskæftiger vi os så meget med lokalhistorien i en tid, hvor selv det lille samfund har fuld fart på ind i fremtiden? Hertil svarer konsulent i lokalhistorie, Verner Bruhn: Ikke for at flygte fra nutidens virkelighed, men for at hente lyst til at leve i den, og erfaringer til at angribe problemerne.

*Hermed ønsker redaktionen
god læse- og skrivelyst!*

Kilde: Sydthy Årbog 1984, side 5.